

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana, Diaconu Iurie

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015, în cauza penală privind-o pe

Brudari Iulia Ion, născută la 15 februarie 1960, originară din Ucraina, domiciliată în mun. Chișinău, șos. Hîncești 58, ap. 29.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 25.07.2011 – 28.08.2013

2. instanța de apel: 16.09.2013 - 24.04.2015

3. instanța de recurs: 10.07.2015 - 17.11.2015

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 28.08.2013, Brudari Iulia, învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod Penal, a fost achitată deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, prin rechizitoriu, inculpata Brudari Iulia se învinuiește în aceea că avînd scopul și intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane sub pretextul de a o ajuta pe cet. Petrenco Nelli Gheorghe de a cumpăra un apartament în or. Bender, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor prejudiciabile și admițînd în mod conștient survenirea acestora, la data de 14.12.2010 prin înșelăciune și abuz de încredere, aflîndu-se în apartamentul părții vătămate situat mun. Chișinău, str. Calea Orheiului, 77 ap. 1, a însușit de la Petrenco Nelli bani în sumă de 6100 euro. În realitate Brudari Iulia, nu intenționa să-și îndeplinească obligațiunile și folosindu-se de relațiile de încredere cu victima însușește averea ei, după ce s-a ascuns, neîndeplinîndu-și obligațiunile asumate, pricinuindu-i părții vătămate Petrenco Nelli o pagubă materială în proporții mari în sumă totală de 98 193 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a o recunoaște culpabilă pe Brudari Iulia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa activitate în domeniul gestionării mijloacelor bănești pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În motivare procurorul a considerat că, instanța de fond a apreciat critic declarațiile părții vătămate referitor la transmiterea sumei de 6100 euro lui Brudari

Iulia, din cei 27 000 euro primiți pentru vânzarea apartamentului, precum și declarațiile martorului Gorotcova Svetlana și eronat a menționat că nu dispune de careva probe incontestabile privind faptul că inculpata a primit suma de bani de 6100 euro, transmisă de către partea vătămată și a emis o sentință neîntemeiată de achitare a lui Brudari Iulia, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015, a fost respins ca nefondat, apelul procurorului și menținută sentința fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Brudari Iulia urmează a fi achitată pe art. 190 alin. (4) Codul penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a conchis că partea acuzării nu a prezentat nici în cadrul instanței de fond nici în cea de apel, probe concludente privind primirea reală a sumei de 6100 euro de către Iu. Brudari, acest lucru nefiind confirmat prin nici o probă sau înscris.

Mai mult ca atât, colegiul a menționat că, acuzarea își întemeiază invinuirea numai pe declarațiile părții vătămate Petrenco Nelli, date doar în cadrul urmăririi penale, care nu au fost confirmate prin mărturii ferme și exacte în cadrul ședinței de judecată, or partea vătămată, nici nu a fost prezentă atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, pentru a confirma acest fapt. Iar în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Nu poate pune la baza condamnării lui I. Brudari declarațiile părții vătămate N. Petrenco, date în cadrul urmăririi penale.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În susținerea poziției sale, recurentul a invocat că vina inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate și-a găsit pe deplin confirmare prin următoarele probe, și anume: declarațiile părții vătămate Petrenco Nelli; declarațiile martorilor Gorotcova Svetlana și Cocetcova Irina, iar motivele expuse de către instanța de apel că probele nu au putut fi prezentate pe viu în ședință, consideră că nu urmează a fi puse la baza deciziei, deoarece de către acuzare au fost întreprinse toate măsurile de a prezenta în ședința de judecată atât partea vătămată, care s-a dovedit a fi pe teritoriul Transnistriei, cât și a martorilor. Deasmenea o probă care indirect indică la vinovăția inculpatei, o constituie și faptul că ultima s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată ale instanței de apel.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de către procuror urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea

hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Colegiul atestă că, autorul, în recursul său a invocat drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Analizând textele hotărârilor judecătorești atacate instanța de recurs consideră că, motivele invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate în această cauză.

De asemenea, instanța de recurs consideră declarative argumentele, procurorului, precum că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele, pe care își întemeiază soluția, deoarece lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Colegiul lărgit reține că, din materialele cauzei rezultă că partea acuzării, atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetărilor judecătorești, nu a prezentat probe pertinente și concludente privind primirea reală de către Brudari Iulia a sumei de 6100 euro din partea părții vătămate Petrenco Neli.

De asemenea, instanța de recurs norțează că, nu poate fi vorba de careva relații de încredere între părți, or însuși partea vătămată Neli Petrenco în declarațiile date în cadrul urmăririi penale a indicat că a cunoscut-o pe Brudari Iulia nu demult, ultima ajutînd-o cu perfectarea actelor pentru apartament, iar pentru serviciile ei i-a achitat 1000 euro.

În acest context, Colegiul lărgit conchide că, în prezenta speță nu sunt prezente elemente infracțiunii de escrocherie și anume înșelăciune sau abuzul de încredere, or inculpata Brudari Iulia stabilind inițial un onorariu bănesc pentru serviciile acordate, aceste acțiuni nu pot fi interpretate ca relații de prietenie sau încredere.

Tot aici, instanța de recurs remarcă că, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale.

Conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 24.04.2015, procurorul nu a prezentat nici o probă (martori) în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatei, care

ar fi demonstrat vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate, or conform prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, *judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

Astfel, Colegiul lărgit constată și consideră că, instanțele judecătorești inferioare, în prezența circumstanțelor analizate supra, corect au concluzionat ca Brudari Iulia să fie achitată pe art. 190 alin. (4) Cod penal, din motiv că în prezenta speță nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temeі legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune respingerea recursului declarat de procuror ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015, în cauza penală privind-o pe **Brudari Iulia Ion**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de **15 decembrie 2015**.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie